Glorious Hope
Slavná naděje

Vol. 39, N° 1, 2013

Ročník 39, číslo 1, 2013

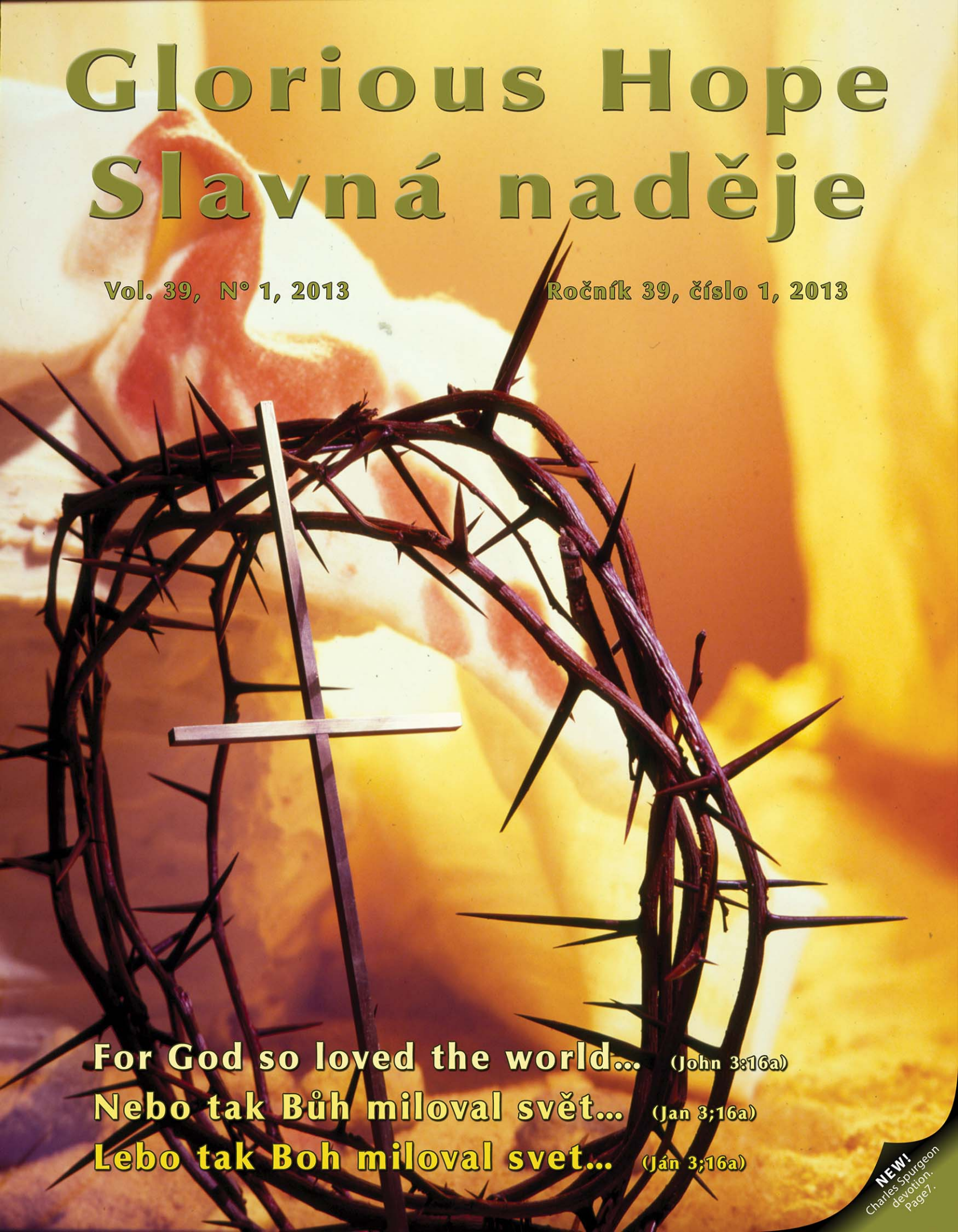

For God so loved the world... (John 3:16a)

Nebo tak Bůh miloval svět... (Jan 3;16a)

Lebo tak Boh miloval svet... (Ján 3;16a)

NEW! Charles Spurgeon devotion. Page7.

Contents

Editorial – Natasha Laurinc 3
From the President. 4
Stránka prezidenta. 5
From the Executive Secretary 6
Charles Spurgeon's Devotion 7
Children's Corner – Miss Pickles 8
Baptist World Alliance – John Upton 9
Update from Baptist World Alliance. 10
Informace Světového svazu baptistů 11
Walking Wisely In a Wacky World – Judy Shoff 12
Moudře kráčet neobvyklým světem – Judy Shoffová 14
Velikonoční neděle – Miloš Šolc ml. 16
Prorok Malachiáš – Ana Lomen Franka 18
Youth Scene 20
Ladies' Page 21
In Memory – Reverend Daniel G. Widlicka 22
In Memory – William Lee Dvorak, Robert M. Karhan 23

Donations

All donations should be mailed to our financial secretaries, using enclosed envelope.

USA:
Czechoslovak Baptist Convention
C/O Vera Dors
6621 Elmdale Rd
Middleburg Hts, OH, 44130

CANADA:
Czechoslovak Baptist Convention
C/O Henry Pojman
1305 Inglehart Dr
Burlington, ON, L7M 4X6

Make check payable to **Czechoslovak Baptist Convention or CZSKBC.**

Feel free to make a special designation on the bottom of the check:
Convention, Glorious Hope, Scholarship Fund, Bibles for Czechoslovakia, etc.

Please do not mail checks to our main address in Detroit, MI.

Gifts for Ladies' work–make check payable to **Czechoslovak Baptist Women's Missionary Union**.

Convention Mission Statement

The Czechoslovak Baptist Convention of USA and Canada exists 1) to assist in extending the gospel of our Lord Jesus Christ in lands of central and eastern Europe, particularly the Czech and Slovak Republics; 2) to support the work of Baptists and other evangelical churches in North America that minister to persons of Czech and Slovak descent, and 3) to provide a Christian context for worship, fellowship, teaching, and appreciation of heritage among those in the United States and Canada who bear interest in the nationalities we represent.

Misijní poslání konvence

Československá baptistická konvence Spojených států a Kanady byla ustanovena za účelem: 1) napomáhat v šíření evangelia našeho Pána Ježíše Krista v zemích střední a východní Evropy, zvláště v České a Slovenské republice; 2) podporovat práci baptistů a jiných evangelikálních církví v severní Americe, které slouží českým a slovenským potomkům; 3) předkládat formu bohoslužby, obecenství a učení, vážit si dědictví těch, ve Spojených státech a v Kanadě, kterým leží na srdci národy, které reprezentujeme.

Glorious Hope/Slavná naděje
Volume 39, N° 1, 2013
(USPS 009334), ISSN 0700-5202
Published Bi-Monthly by
The Czechoslovak Baptist Convention
of USA and Canada.
Periodical postage paid in Detroit, MI.
Editor-in-Chief: Natasha Laurinc
email: natasha.laurinc@sympatico.ca
You may send articles to above address.
Desktop publishing and art: Vit Malek
Assistant Editors: Janice Cermak, Ondrej Laurinc, Ph.D.
POSTMASTER: Send address changes to
Publication Office:
Glorious Hope / Slavná naděje
P.O. Box 441516, Deitroit, MI, 48244, USA.
email: info@czskbc.org
WWW.CZSKBC.ORG

Moving?

Let us know

By Mail:

CZSKBC

P. O. Box 441516

Detroit, MI, 48244

Email:

info@czskbc.org

Editorial

The Joyful Christian

When Jesus came to earth to fulfill his mission, the Israelite nation was under Roman rule. The entire nation naturally yearned for freedom and independence. The Lord Jesus came into this situation with his simple philosophy to *love your neighbour*. He demonstrated this philosophy in his treatment of others. He didn't avoid anyone and even befriended some of the outcasts of the society of the day. He approached everyone with equal respect. He condemned hypocrisy and took a stand against the extreme interpretations regarding the keeping of the Sabbath, saying, *"the sabbath was made for man, not man for the sabbath,"* (Mark 2:27).

The teachings and mission of our Lord Jesus can be summed up simply in the command, *"love the Lord your God with all your heart, and with all your soul, and with all your strength and all your mind, and love your neighbour as yourself,"* (Luke 10:27). Before Jesus completed his mission here on earth, he encouraged his disciples, saying, *"As the Father has loved me, so have I loved you: continue in my love. If you keep my commandments, you shall abide in my love; even as I have kept my Father's commandments, and abide in his love. These things have I spoken to you, that my joy might remain in you, and that your joy might be full."* (John 15:9–11).

Jesus challenged his disciples to live a joyful life. He told them the most important things they needed to know about life, and even called them his friends: *"but I have called you friends; for all things I have heard of my father I have made known to you,"* (John 15:15b). He told them everything; he didn't hide anything.

After two thousand years, the words of the Lord Jesus resound with the same emphasis: rejoice in the knowledge that you know all you need to live a joyful and useful life, because you love the Lord your God, and your neighbour as yourself.

Editor-in-Chief *Natasha Laurinc*
Translated by *Elizabeth Jane Fields*

Radostný křesťan

V době, kdy Pán Ježíš započal své poslání na této zemi, byl izraelský národ pod římskou nadvládou . Celý národ přirozeně toužil po svobodě a samostatnosti. Do této situace Pán Ježíš vstoupil se svou jednoduchou filosofií *miluj bližního svého*. Tuto filosofii demonstroval svým přístupem k lidem. Nikomu se nevyhýbal, přátelil se i s takzvanými vyvrhely tehdejší společnosti. Ke každému přistupoval se stejným respektem. Odsuzoval pokrytectví a postavil se proti nesmyslnosti zákona vládnoucích autorit farizejů a saducejů o zachovávaní soboty. Naopak říká: *"Sobota byla učiněna pro člověka, ne člověk pro sobotu."* (Marek 2;27).

Učení i poselství Pána Ježíše bylo vyjádřeno jednoduše v doporučení: *„Miluj Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší, ze vší své síly a celou svou myslí a miluj svého bližního jako sám sebe."* (Lukáš 10;27) Před tím, než Pán Ježíš své poslání ukončil, povzbudil své následovníky: *"Jako Otec miloval mě, tak jsem i já miloval vás. Zůstaňte v mé lásce. Zachováte-li má přikázání, zůstanete v mé lásce, tak jako jsem já zachoval přikázání svého Otce a zůstávám v jeho lásce."* A pokračoval: *"Toto jsem vám pověděl, aby má radost byla ve vás a vaše radost aby byla dokonalá."* (Jan 15;9–11)

Vyzýval své následovníky k radostnému životu. Vždyť jim pověděl to nejdůležitější, co k životu potřebovali. Dokonce nazval vzájemný vztah přátelským: *"Vás jsem ale nazval přáteli, neboť jsem vám předal všechno, co jsem slyšel od svého Otce."* (Jan 15;15b) Pověděl všechno, nic neskrýval.

Po dvoutisíci letech slova Pána Ježíše zní se stejným důrazem: raduj se z toho, že znáš všechno, co potřebuješ k radostnému a užitečnému životu, protože miluješ svého Boha a bližního svého jako sama sebe.

Nataša Laurincová, šéfredaktorka

From the President

The time between Christmas and Easter is very short, about three months or a little more—a month for each decade of Jesus' life before His public ministry began. We catch a glimpse of Jesus at age twelve in earnest discussion with the elders. After that Luke gives us a progress report:

"And Jesus grew in wisdom and stature, and in favor with God and man." (Luke 2:52)

At age thirty Jesus' public ministry commences with John the Baptist proclaiming, *"Behold the Lamb of God who takes away the sin of the world,"* (John 1:29). The gospels describe this ministry in some detail, but each moves purposefully toward Jerusalem and Calvary and spends a disproportionate amount of space on the last week of Jesus' life, its sudden ending, and the immediate aftermath. Our attention is focussed here not as the tragic end of a great man whose life was taken before his purpose could be realized, but rather as the true reason and fulfillment of his coming. Luke relates how some time earlier on the Mount of Transfiguration as Jesus was praying,

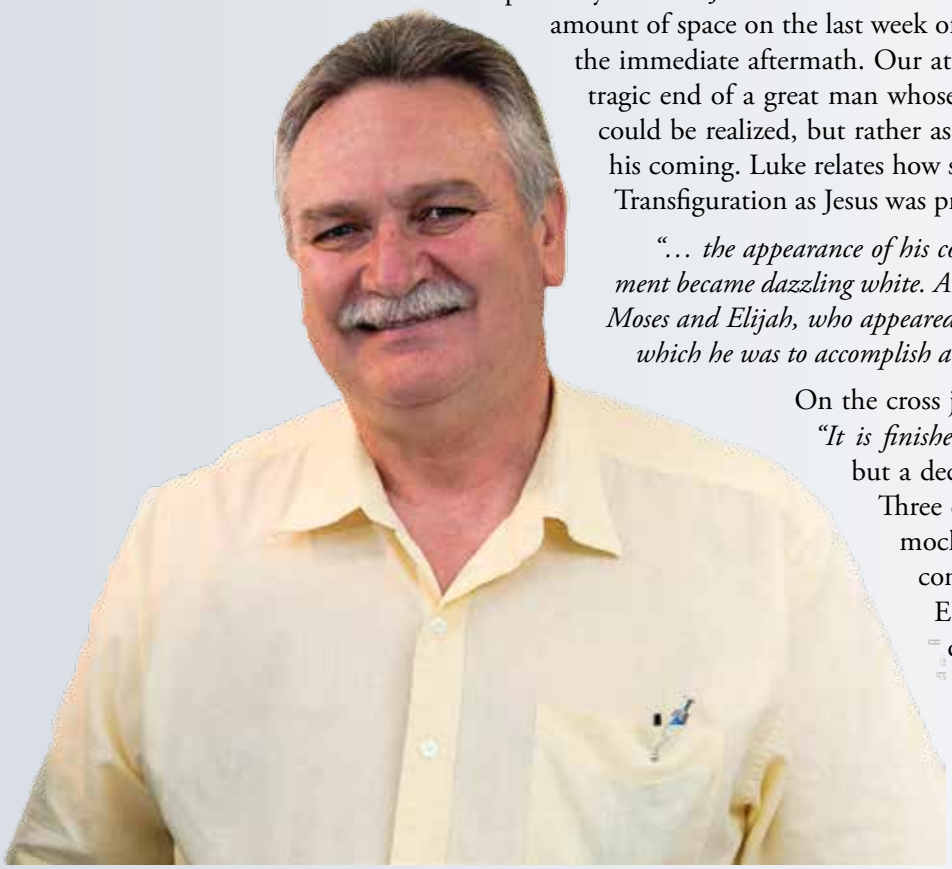

"… the appearance of his countenance was altered, and his raiment became dazzling white. And behold two men talked with him, Moses and Elijah, who appeared in glory and spoke of his departure, which he was to accomplish at Jerusalem." (Luke 9:29–31 RSV)

On the cross just before he died, Jesus declared: *"It is finished."* This was not a sigh of defeat but a declaration of mission accomplished. Three days later the empty tomb made a mockery of all attempts to stop Him, confine Him, put an end to Him. Easter marks the border of a wondrous new land. Jesus was hung on the cross but when it was over it was only our sins that remained nailed to the tree. *"Come down!"* the jeering crowd had mocked the dying Saviour. And He did, only not before the plan of redemption for which He had come was complete. *He is alive!* Every spring flower pushing up through the hard cold soil bears witness to this while the voice of our Risen Lord beckons us:

"See! The winter is past… Flowers appear on the earth; the season of singing has come…The fig tree forms its early fruit; the blossoming vines spread their fragrance. Arise, come my darling; my beautiful one, come with me." (Song of Songs 2:11–13)

How strong and beautiful our Saviour is. May Easter enthrall you again in His love.

Stan Mantle

Období mezi Vánocemi a Velikonocemi je velmi krátké, trvá asi tři měsíce nebo trochu déle—jeden měsíc představuje jedno desetiletí života Pána Ježíše před vystoupením na veřejnost. Zahlédli jsme dvanáctiletého Ježíše v chrámě ve vážné diskusi se staršími. Potom nám Lukáš podává zprávu: *„Ježíš zatím rostl a byl čím dál moudřejší a milejší Bohu i lidem.“* (Lukáš 2;52)

Po dosažení 30 let je uveden do veřejné služby prohlášením Jana Křtitele: *„Hle, Beránek Boží, který snímá hřích světa.“* (Jan 1;29). Evangelia tuto službu některými detaily popisují, avšak každé z nich se záměrně soustřeďuje na Jeruzalém a Kalvárii a nepřiměřenou část věnuje poslednímu týdnu Ježíšova života, jeho konci a následovnému dění. Naše pozornost se zde nesoustřeďuje tak na tragický konec velkého člověka, jehož život byl ukončen dříve, než mohlo být jeho poslání dokončeno, ale spíše na pravou příčinu a naplnění poslání. Lukáš to uvádí do souvislosti s Kázáním na hoře, kde se Ježíš modlil:

„…Zatímco se modlil, změnil se vzhled jeho tváře, jeho oděv zbělel a rozzářil se. A hle, mluvili s ním dva muži. Byli to Mojžíš a Eliáš, kteří se ukázali ve slávě a mluvili o jeho odchodu, k němuž mělo dojít v Jeruzalémě.“ (Lukáš 9;29–31 Bible 21)

Na kříži, těsně před tím, než zemřel, Ježíš vyslovil: *„Je dokonáno.“* Neznamenalo to porážku, ale prohlášení o ukončení poslání. Prázdný hrob byl o tři dny později výsměchem všem pokusům zastavit Ho, spoutat, odstranit. Velikonoce předurčují báječnou obnovenou zem. Ježíš byl pověšen na kříž, ale na dřevě zůstaly přibity pouze naše hříchy. *„Sestup!“*, posmíval se dav umírajícímu Spasiteli. A On sestoupil, ale až po dokonání plánu spasení, kvůli kterému přišel. Žije! Každá jarní květinka prodírající se tvrdou, chladnou půdou je toho svědkem, zatímco hlas našeho vzkříšeného Pána k nám volá:

„Hle, zima už skončila… Kvítí se ukazuje po zemi, čas prozpěvování je tu… Fíkovník nasytil své plody mízou, révový květ svou vůni vydává. Vstaň, lásko má, má překrásná, a pojď!“ (Píseň písní 2;11–13)

Jak mocný a obdivuhodný je náš Spasitel. Nechť vás Velikonoce Jeho láskou znovu okouzlí.

Stan Mantle
přeložila *Nataša Laurincová*

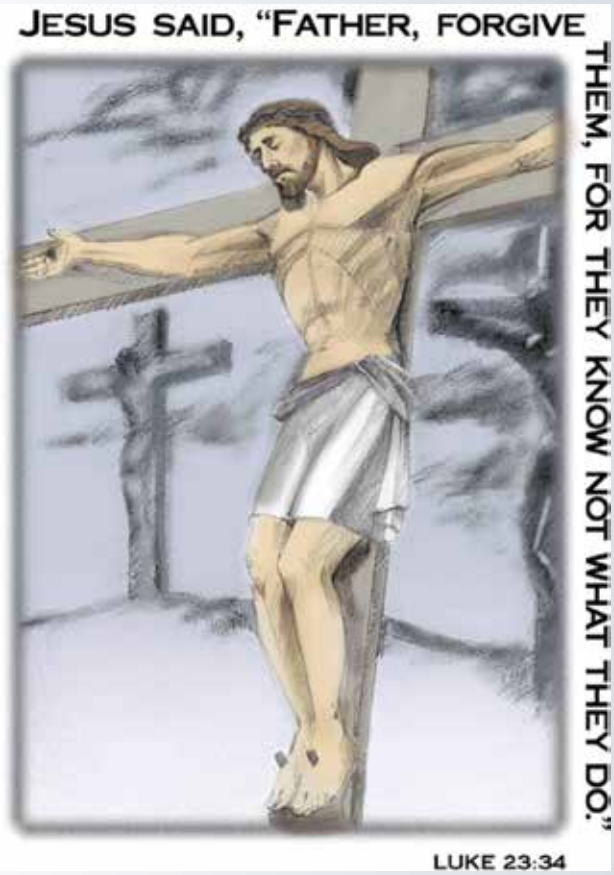

From the Executive Secretary

Dear Friends of the Convention,

The 104th Annual Czechoslovak Baptist Convention is scheduled for July 11–14, 2013, in Meadville, PA. We appreciate your feedback on the new location and are happy to report that it has been overwhelmingly positive. The heat wave that we experienced in July 2012 forced us to search for a new, air-conditioned location on the campus of Allegheny College. We hope that the brand new Vukovich Center will provide the space and comfort required. This stunning state- of-the-art, air-conditioned auditorium seats 250 and provides ample room for our needs while keeping the cozy atmosphere we prefer. For more information on the annual convention, visit our web page at *www.czskbc.org*

Do not forget to mark your calendars and book time off work: July 11–14, 2013.

In response to a few requests to be able to make anonymous donations, we would like to introduce a new DONATION FORM. We hope to make this a permanent option in all our publications and communications. If you are mailing your contribution to the convention, please include a fully filled donation form. This will greatly help us in correctly documenting your donations while respecting your privacy wishes. Please mark the last option on the form if you wish your donation to be anonymous. If left unchecked the donor's name will be published as in the past.

In addition to a standard mail-in donation, we have the credit card donation option on our web site. Just look for the "DONATE" sign Donate on the front page of our web site *www.czskbc.org*. Please note that a 3% service fee is deducted by Google from each donation.

As always, we welcome your feedback, comments or suggestions.

In His service

Darko Siracki
Executive Secretary
Czechoslovak Baptist Convention
darkosiracki@czskbc.org
www.czskbc.org

Vukovich Center

Donate

DONATION FORM

I would like to support the mission of the Czechoslovak Baptist Convention

Donation type: ☐√ General Fund ☐√ Glorious Hope Other:_____

In memory/honor of:_____

My Donation is: ☐√ $25 ☐√ $50 ☐√ $100 ☐√ $200 Other:_____

Donation Frequency: ☐√ One-time ☐√ Repeating, enclosed are postdated checks

Publish amount only in Glorious Hope donation report ☐√

Charles Spurgeon's Devotion

Be Separate

2 Corinthians 6:17

As a Christian, you are "still in the world" (John 17:11) but are not to be "of the world" (John 17:14). What should set you apart is the object of your life. For you "to live" should be "Christ" (Phil. 1:21). "So whether you eat or drink or whatever you do, do it all for the glory of God," (1 Cor. 10:31). You may store up treasure, but store it up "in heaven, where moth and rust do not destroy, and where thieves do not break in and steal," (Matt. 6:20). You may strive to be rich, but let your ambition be to be "rich in faith" (James 2:5) and "good deeds" (1 Tim. 6:18). You may enjoy yourself, but when you are happy, "speak to one another with psalms, hymns and spiritual songs. Sing and make music in your heart to the Lord," (Eph. 5:19).

You should differ from the world in your goals and in your spirit. You prove you are of a heavenly race by walking humbly before God, always being aware of His presence, delighting in communing with Him, and seeking to know His will. You should also differ from the world in your actions. Even if something is considered right, if you lose by doing it, it must not be done; and if something is definitely wrong, although you would gain by doing it, you must shun the sin for your Master's sake. You must have no "fellowship ... with darkness" (2 Cor. 6:14) and its unfruitful works, but instead should reject them. Walk worthy of your high calling and position.

Remember, believer, you are a child of the "KING OF KINGS" (Rev. 19:16). Therefore keep yourself untarnished by the world. Don't dirty your fingers, which will soon be strumming celestial strings. Don't allow your eyes, which will soon see the King in His beauty, to become windows of lust. Don't let your feet, that will soon be walking streets of gold, become mired in filth. And don't allow your heart to be filled with pride and bitterness, for that same heart will soon be filled with heaven itself and will overflow with rapturous joy.

Then rise my soul! and soar away,
Above the thoughtless crowd;
Above the pleasures of the day,
And splendors of the proud;
Up where eternal beauties bloom,
And pleasures all divine;
Where wealth, that never can consume,
And endless glories shine.

Henry Moore, 1732–1802

Taken from *Look Unto Me: The Devotions of Charles Spurgeon*, by Jim Reimann.

Copyright © 2008 by Zondervan. Use by permission of Zondervan. www.zondervan.com

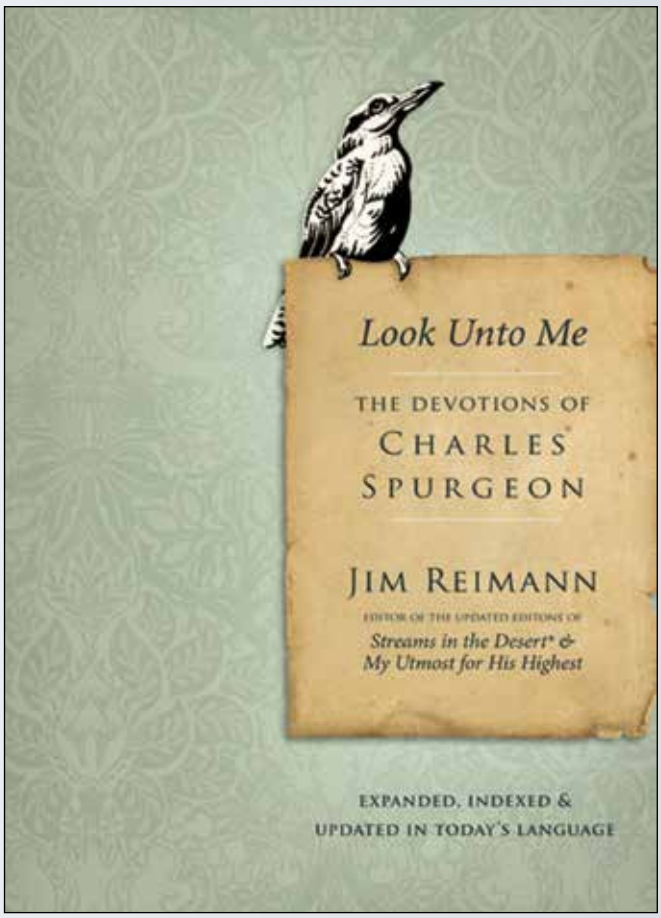

Charles Haddon (C.H.) Spurgeon (19 June 1834–31 January 1892) was a British Baptist preacher. Spurgeon remains highly influential among Christians of different denominations, among whom he is known as the "Prince of Preachers." He was a strong figure in the Reformed Baptist tradition, defending the Church in agreement with the 1689 London Baptist Confession of Faith, and understanding and opposing the liberal and pragmatic theological tendencies in the Church of his day.

Spurgeon was pastor of the congregation of the New Park Street Chapel (later the Metropolitan Tabernacle) in London for 38 years. He was a prolific author of many types of works, including sermons, an autobiography, commentaries, books on prayer, devotionals, magazines, poetry, hymns and more. In his lifetime, Spurgeon preached to around 10,000,000 people.

Look Unto Me represents some of Spurgeon's most powerful devotions.

Good morning my friends!

Since we last spoke, I have made my big move to Winchester… and at the age of 24, I have finally learned to drive. A few weeks ago I decided to take a quick road trip from Winchester, Virginia, to Philippi, West Virginia, to see my parents. It was supposed to be a three-hour trip back to Winchester, but for someone who had never driven the path before, I knew that it might take me longer. What I didn't expect was for the trip to take me a good five hours. As I tried to figure out why it was taking so long, I began to realize a few things.

I had typed my address into GPS, intending to follow their given route. I knew there would be a few potential areas of the trip where I wasn't sure where to go, but I thought I could just figure it out on my own… take short cuts and fill in the blanks, right? So what happened? Well, GPS proved me wrong several times. Every so often when I would go off the path it had set before me, GPS would speak out "recalculating" and then continue with new directions for the new path I was taking. However, this was not always the case. A few times when I strayed off the path, GPS actually would yell out for me to go on a few hundred meters, and make a U-turn back onto my first path.

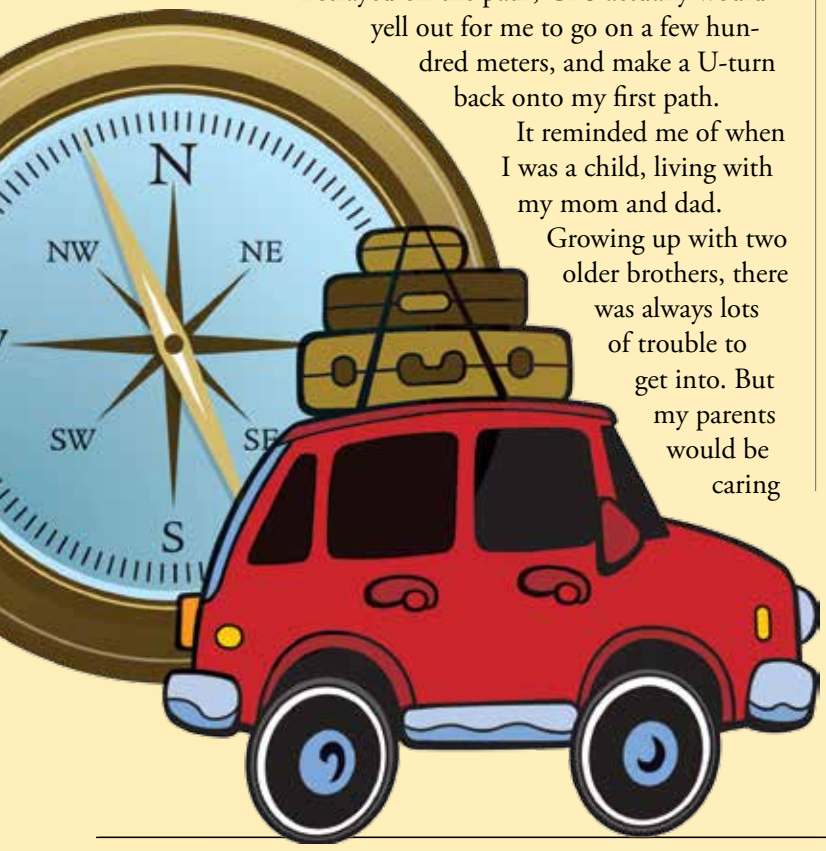

It reminded me of when I was a child, living with my mom and dad. Growing up with two older brothers, there was always lots of trouble to get into. But my parents would be caring and loving. Sometimes they would allow us to do something out of the ordinary, but other times they would stop us, and tell us to make a U-turn from a decision we were about to make. And it wasn't because they were mean or didn't like us… it was actually quite the opposite. It was because they loved us, cared for us, and knew what was truly the best for us.

By the end of my road trip, I had eventually made it back to Winchester. When I parked in the driveway in front of the house, I bowed my head and began to pray. I thanked the Lord for bringing me home safely. I thanked Him for being with me the whole way, comforting and watching over me. Finally, I thanked Him for being my GPS.

At one point during a U-turn back onto my right path, it had hit me. If GPS were a real human, it would have gotten quite frustrated with me. My next thought was, "I wonder if that's what God feels like when I sin and don't follow His ways for my life." It was then that I realized God was kinda like GPS–except better. Just like GPS, God has a plan for my life. He has a path set out for me to take. But because the Lord is so incredible and creator of the universe, He decided to give me free will. And so sometimes on the path set out for me, I can choose to take a different route; and as long as it's within God's will for my life, it's almost like He says "recalculating" and continues on with the new direction. However, just like GPS, sometimes if I choose to take a route that is not within God's will for my life, it's like He tells me to "go forward 400 meters, and make a U-turn back." While GPS is nice, God is even better. God is REAL. God loves us. He lives in us. He cares for us, and He has a personal relationship with each and every one of His children.

Take out your Bible, and look up one of my FAVORITE verses! Then, fill in the blanks…

Jeremiah 29:11

For I know the plans I have for you, _____ the _____; plans to prosper you _____ not to _____ you, plans to give you a _____ and a _____.

Well, that's all for now… until we meet again!

Miss Pickles

Christ Is Our Peace

Recently, I have had the opportunity to be with the Asia Pacific Baptist Federation at their 8th Congress in Kuala Lumpur, Malaysia, and a chance to visit with the European Baptist Federation (EBF) at their annual Council meeting in Elstal, Germany. In preparing to speak at these events I was reading Ephesians 2, where Paul was addressing a conflict between the Jews and Gentiles in the church. He said,

"Christ, our peace, has made us one, he has destroyed the dividing wall."

After reading that passage I acknowledged what I have always known, that we humans are specialists in building walls. On my travels for the BWA I have seen some pretty famous ones we have built. There is Hadrian's Wall in North England, built by Romans to keep out the Scots. It was 73 miles long (117 km) and much of it is still standing after all this time. There is the notorious Berlin Wall. I joined a busload of the EBF community, led by EBF President Hans Guderian, to tour the place where the wall stood dividing the East and the West. There is the Israeli Wall alongside and inside the West Bank: barbed wire, concrete, and 470 miles long (756 km) to contain the Palestinians. And on the southern border of my own country there is a double-fenced wall stretching some 700 miles (1,126 km) from San Diego, California, to El Paso, Texas, to keep Mexicans out. And you know, don't you, that when astronauts orbit the earth they can see only one thing with their naked eye that gives evidence of human existence. Know what it is? It is the Great Wall of China. It is all you can see up there of us. It is like our signature across the planet – a wall.

Then there are those walls that may not be so huge to the visible eye, but are just as real. I mean walls like racial walls, cultural walls, political walls, economic, educational, generational, international, regional, tribal, religious, and, of course, denominational and theological walls. We are spectacular at dividing and sub-dividing and sub-dividing again into more and more little pieces.

It is wonderful that we are different. The problem is that over and over our differences turn into divisions, and divisions into exclusions. So, we live in bizarre and damaging isolation.

We even do this in our families and with each other. If there is something about you that I'm not sure I like or I'm not sure I trust, a little wall in my heart goes up. Hostile words and actions are not even required. Silences build up. Year by year, brick by brick, the walls go up.

Strangest of all are the dividing walls we build within ourselves so that parts of ourselves are actually blocked off from other parts of ourselves. This leaves us conflicted and paralyzed and frustrated. "I want to give a better gift, but I have needs, too." "I want to forgive them, but I have my pride." To be honest, the walls inside us and the walls outside us are all inseparable.

My prayer is that there is something within us that doesn't like walls and knows they are not good for anyone. Paul says it is the work of Christ within us that wants walls to come down. "Christ is our peace, who has made us one and who has broken down the dividing wall." I love this image, that the love of God in Christ is like a cruciform hammer crushing downward to break through the division between us and the Divine, breaking through to destroy all divisions between us. It turns out the disconnect between each of us and within each of us is rooted in our disconnect with the Divine. Christ demolishes both dimensions.

Many of us couldn't take our eyes off the television in November of 1989 when a party broke out in Berlin with young people dancing on top of the Berlin Wall. There were thousands and thousands hammering at it with their chisels. Gates that were locked for so long were opening. There were millions of people streaming into the streets with so much singing and laughing and weeping. Enemies and strangers were embracing one another like long-lost friends. It wasn't hard to see him that night, Christ, leading the dance on top of a doomed wall, turning enemies and strangers into new friends.

Christ has summoned us to this kind of work. Christ is our peace. He is making us one.

John Upton,
President of BWA

Baptist World Alliance® (BWA)

The Baptist World Alliance is a worldwide alliance of Baptist churches and organizations, formed in 1905 in London during the first Baptist World Congress. The BWA is made up of 223 Baptist conventions and unions.

Mission Statement

Networking the Baptist family to impact the world for Christ

Vision Statement

The Baptist World Alliance is a global movement of Baptists sharing a common confession of faith in Jesus Christ bonded together by God's love to support, encourage and strengthen one another while proclaiming and living the Gospel of Jesus Christ in the power of the Holy Spirit before a lost and hurting world

From the General Secretary

Incomparable Enrichment of Life

by Neville Callam

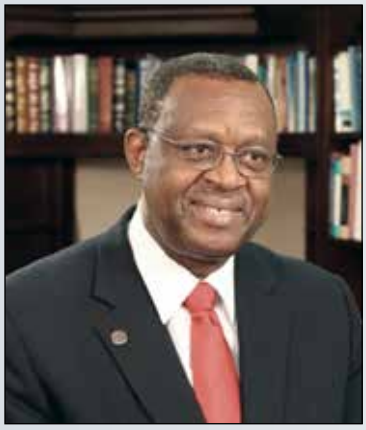

Make Disciples of All Nations… (Matthew 28:19)

A fundamental aspect of our calling as Christians is to spread the Good News of Jesus Christ. I wish to underscore the urgent need for the church to intensify its efforts to train followers of Christ to share their faith. This is a part of our vocation, to evangelize especially those who have not yet committed their life to our Lord. Christians should enthusiastically desire for others the same gift of eternal life that God has so graciously given to us. This is the greatest gift anyone can receive and we should be glad participants in helping others to share in this gift.

The church should also assign a greater priority to training church members to share their faith with those who have not yet committed their life to Christ. Only so will more Christians become joyful witnesses to Christ.

I encourage all followers of Christ to consider making 2013 a year when their Christian concern, especially for relatives, friends and other associates, leads them to do the following: pray regularly for these persons; provide them with an example of genuine devotion to Christ; and joyfully seek to lead them into a life-transforming encounter with the one who is our God and Savior.

Let us make good use of the opportunity God grants us to help others encounter the Christ and to experience the change that issues in incomparable enrichment of life. (Abbreviated)

Scan code for the BWA mobile app! or go to http://get.thechurchapp.org/share/baptist-world-alliance

Světový svaz baptistů

Světový svaz baptistů je celosvětová aliance baptistických církví a organizace založená roku 1905 v Londýně na prvním Světovém kongresu baptistů. Světový svaz baptistů sdružuje 223 baptistických konvencí a jednot.

Misijní zaměření

Spojení baptistů za účelem získat svět pro Krista.

Vize

Světový svaz baptistů je celosvětové hnutí baptistů, vyznávající víru v Ježíše Krista, spojené Boží láskou ke vzájemné podpoře, k povzbuzování a posilování jeden druhého v hlásání evangelia Ježíše Krista a života podle něj skrze moc Ducha Svatého na svědectví ztracenému a zraněnému světu.

Jedinečné životní obohacení

Neville Callam, generální tajemník Světového svazu baptistů

Získávejte učedníky ze všech národů… (Matouš 28;19)

Základním aspektem našeho povolání jako křesťanů je šíření poselství evangelia Ježíše Krista. Rád bych podtrhl naléhavou potřebu církve zintenzívnit své úsilí a vyškolit ty, kteří Krista následují k tomu, aby svou víru sdíleli. Součástí našeho poslání je evangelizovat zvláště ty, kteří doposud neodevzdali svůj život našemu Pánu. Křesťanům by mělo jít o to, aby i druzí získali dar spasení, který jsme z milosti Boží přijali. Je to největší dar, který lze dostat, a měli bychom rádi nápomáhat druhým k získání tohoto daru.

Příprava členů k evangelizování by měla být ve sboru prioritou. Jedině tak se stane více křesťanů radostnými svědky Krista.

Vyzývám všechny Kristovy následovníky k tomu, aby rok 2013 byl rokem, kdy jejich křesťanské přesvědčení je bude vést k pravidelným modlitbám za příbuzné, přátele a kolegy, k příkladnému odevzdání se Kristu a k radostnému hledání způsobu, jak je vést k setkání s naším Bohem a Spasitelem, který mění život.

Využijme příležitosti, kterou nám Bůh dal, a pomozme druhým k setkání s Kristem a k prožití změny, která způsobuje jedinečné obohacení života. (Zkráceno)

přeložila *Nataša Laurincová*

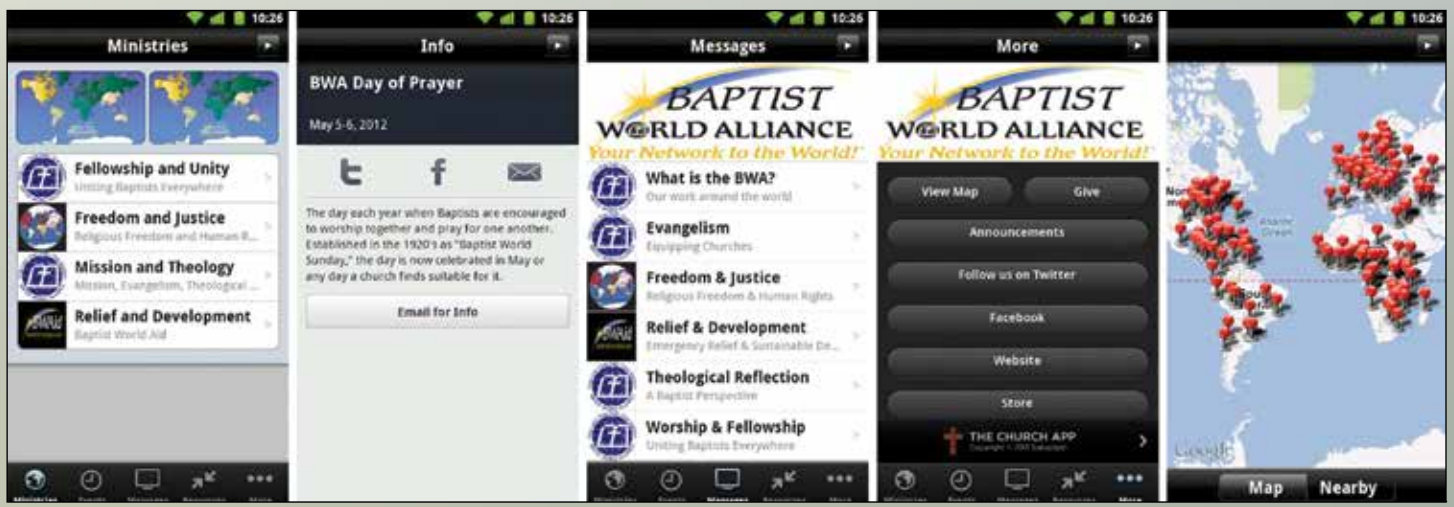

Walking Wisely In a Wacky World

Judy Shoff

Excerpt from a study of the book of Proverbs

The book of Proverbs is an exciting and practical book from which I have gained much insight, and principles for daily living a life that pleases God. I hope that you will be blessed by the shortened study and encouraged in your walk with the Lord.

In *Explore the Book*, J. Sidlow Baxter writes, concerning the book of Proverbs: "The only thorough way to study and know this book is to read it again and again slowly, reflectively and not too much at a time, letting its pithy contrasts and parallels rivet themselves in the mind. Those who know this book well in that way will have "wit and wisdom for every situation."

As an introduction to the book of Proverbs, I would like to remind you that the Bible contains many types of literature: history, prophecy, doctrine, sermons, romance, and intrigue. There is also a collection of books in the Old Testament known as wisdom literature, which includes the books of Proverbs, Job, Ecclesiastes and Song of Solomon.

Wisdom literature contains various literary forms. Understanding these forms helps us to better comprehend the teachings found in the book of Proverbs:

There is the couplet–a two-line complete saying in and of itself.

There is the contrast—where the second phrase contrasts with the first, as found in Proverbs 17:22: "A cheerful heart does good like medicine, but a broken spirit makes one sick."

There is the comparison—where the second phrase strengthens the first, as found in Proverbs 10:26: "Like vinegar is to the teeth and smoke to the eyes, so is the lazy one to those who send him."

There is imagery, as found in 26:14: "He sticks to his bed like a door to its hinges."

Some proverbs come in the form of a prayer, as found in 30:7–9 (Living Bible): *"O God, I beg two favors from you before I die – first help me never to tell a lie. Second, give me neither poverty nor riches! Give me just enough to satisfy my needs. For if I grow rich, I may become content without God. And if I am too poor, I may steal and thus insult your Holy name."*

So, we see that the purpose of the book of Proverbs is to help us understand the purpose and source of true wisdom–"True wisdom is truth for living from God's point of view."

Today we see a lot of intellectual knowledge roaming around without true wisdom. True wisdom is practical. Knowledge does not necessarily mean that a person is wise in the biblical sense of the word.

Truth for living has always been the foundation of Hebrew thought. The Hebrew phi-

losophy for life was, "Tell me what I need to know to get on with life." In contrast, the Greeks dug into wisdom for wisdom's sake. They spent their time in debate, philosophy, speculation and vain reasoning, seeking intellectual principles behind things.

You may have heard the old story about the shopkeeper who had a lazy, stupid son. The shopkeeper worked hard and was able to send his son to a university. In due time the boy graduated, and the shopkeeper was so proud to relate to his patrons that his son had graduated from the university. "So," asked one of his patrons, "What is he now?"

"Oh," said the shopkeeper, "Now he's a stupe with a diploma!"

Today, there are many "stupes with diplomas" who have gained facts and figures but lack the biblical foundation that enables one to deal with life in a successful, meaningful way. They lack Godly wisdom.

In the book of Proverbs, wisdom becomes a person who shouts, who calls and pleads with individuals to obey and follow the instructions laid down for them throughout the scriptures.

The great heroes of our faith have always been those who obeyed God because He commanded, not because they understood. Another aspect of Godly wisdom includes a willingness to be corrected. As human beings we do not like to be corrected. If we're wrong, we usually don't like to admit it. We will usually try to justify ourselves or argue the point to prove that we are right. Why do we do that? The answer is simple: pride. This is the very same thing that led to the downfall of Adam and Eve in the garden: "I know better, thank you, I'll do it my way."

But Solomon tells us in the book of Proverbs that the wise person:

1. welcomes instruction,
2. admits when he's wrong,
3. amits when he needs help.

That's the basis of humility.

The foolish person:

1. reacts to correction,
2. never admits he is wrong,
3. always blames others,
4. does not like to express gratitude for anything.

That's the essence of pride.

Pride contrasted to humility: This is the conflict that has faced mankind since the Garden of Eden. We hear it all around us, and are so easily led astray because we are full of pride. It takes humility to admit that we are sinners. It takes humility to admit that we can never earn our way into heaven. It takes humility to confess our sins and accept the Lord Jesus Christ into our lives and have eternal life. Only after this submission can we truly benefit from the teachings of the book of Proverbs.

" …here is the conclusion of the matter: Fear God and keep his commandments, for this is the duty of all mankind. For God will bring every deed into judgment including every hidden thing whether it is good or evil." (Ecclesiastes 12:13,14)

Get wisdom, get understanding; do not forget my words or turn away from them. Do not forsake wisdom, and she will protect you; love her, and she will watch over you. The beginning of wisdom is this: Get wisdom. Though it cost all you have, get understanding. Cherish her, and she will exalt you; embrace her, and she will honor you. She will give you a garland to grace your head and present you with a glorious crown." Hold on to instruction, do not let it go; guard it well, for it is your life.

Proverbs 4:5-9, 13 NIV

Moudře kráčet neobvyklým světem

Judy Shoffová

Výňatek ze studie knihy Přísloví

Kniha Přísloví je napínavou a praktickou knihou, ze které jsem načerpala mnoho poznatků a zásad ke každodennímu Bohu milému životu. Doufám, že tato zkrácená úvaha obohatí i vás a povzbudí vás na vaší cestě s Pánem.

"Jediný způsob studia a poznání této knihy spočívá v opakovaném a pomalém čtení, v přemítání nad krátšími oddíly, vnímání jadrných protikladů a paralel. Pouze takto lze získat důvtip a moudrost pro každou situaci," píše v souvislosti s knihou Přísloví J. Sidlow Baxter v publikaci *Zkoumat Knihu*.

K úvodu ke knize Přísloví bych ráda připoměla, že Bible obsahuje mnoho literárních forem: historii, proroctví, doktrínu, kázání, milostné vztahy a intriky. Ve Starém zákoně je také sbírka knih, známá jako spisy moudrosti, do kterých jsou zahrnuty knihy Přísloví, Job, Kazatel a Píseň Šalamounova.

Knihy moudrosti obsahují několik literárních forem. Porozumění těmto formám nám pomůže lépe pochopit to, co kniha Přísloví učí:

Dvouverší — kde dva řádky se vzájemně potvrzují.

Kontrast — kde druhá fráze si protiřečí s první, jako nacházíme v Přísloví 17; 22: "Radostné srdce – nejlepší lék, ztrápený duch je kostižer."

Porovnávání — kde druhá fráze umocní první, jako čteme v Přísloví 10; 26: "Jak ocet v zubech, jako oči plné kouře, takový je lajdák pro nadřízené své."

Metafory — jako například v Přísloví 26;14: "Dveře se otáčejí v pantech, lenoch v peřině."

Některá přísloví mají formu modlitby, jako nacházíme v 30; 7–9 (Bible 21): "*Jen o dvě věci jsem tě žádal, neodpírej mi je, dokud nezemřu: Klam a lživá slova ode mne vzdal, nedávej mi bohatství ani chudobu. Syť mne pokrmem tak, jak potřebuji, abych tě přesycen nezradil a nikdy neřekl: Kde je Hospodin? Též, abych nekradl jsa v nouzi a Boží jméno netupil.*"

Vidíme tedy, že posláním knihy Přísloví je pomoci pochopit smysl a příčinu opravdové moudrosti – "Opravdová moudrost je žít správně podle Božího hlediska". V dnešní době vidíme mnoho intelektuálních vzdělanců, kterým se opravdové moudrosti nedostává. Opravdová moudrost je praktická. Vzdělání nezaručuje vždy moudrost v biblickém slova smyslu.

Hebrejci si vždy zakládali na životní filozofii. Jejich životní filosofií bylo: "Řekni mi, co k životu potřebuji vědět." Řekové se naopak v moudrosti přehrabovali. Debatovali, filozofali, spekulovali a v marnivých úvahách hledali skryté intelektuální principy.

Možná jste slyšeli dávný příběh o kupci, který měl líného, hloupého syna. Kupec pracoval těžce, aby mohl syna poslat na univerzitu. Když chlapec promoval, kupec se s velkou hrdostí zmínil svým zákazníkům o synově promoci. "Takže," zeptal se jeden ze zákazníků, "čím je teď?" "Ah," řekl kupec, "teď je to hlupák s diplomem!"

Dnes existuje mnoho "hlupáků s diplomem," kteří sice získali vědomosti, ale chybí jim biblický základ, který umožňuje žít úspěšný a hodnotný život. Nedostává se jim zbožné moudrosti.

V knize Přísloví se moudrost stává osobou, která křikem, voláním a prosbami nabádá jednotlivce k poslušnosti a k následování pokynů daných Písmem svatým.

Velkými hrdiny naší víry se vždy stali ti, kteří uposlechli Boha, ne protože rozuměli, ale protože On přikázal. Zbožná moudrost rovněž zahrnuje ochotu být napomínán. Člověk ve své podstatě je nerad napomínán. Mýlíme-li se, neradi to přiznáváme. Obyčejně se pokoušíme ospravedlnit nebo argumentací dokázat pravdu. Proč to děláme? Odpoděď je jednoduchá: pýcha. Je to totéž, co zapříčinilo pád Adama a Evy v ráji: „Děkuji, ale udělám si to po svém."

Šalamoun však v knize Přísloví říká, že moudrý člověk:

1. se nechá poučit,
2. přizná si chybu,
3. přijme pomoc.

Toto je základ pokory.

Člověk pošetilý:

1. se brání napomenutí,
2. nikdy si chybu nepřizná,
3. vždy obviňuje druhé,
4. nerad vyjadřuje vděčnost.

Toto je podstata pýchy.

Pýcha je protikladem pokory: tomuto konfliktu lidstvo čelí již od zahrady Eden. Slyšíme to stále, jsme však jaksi svedeni na scestí, protože nás naplňuje pýcha. V pokoře můžeme přiznat, že jsme hříšníci. V pokoře si uvědomíme, že cestu do nebe si nijak nezasloužíme. V pokoře můžeme vyznat naše hříchy a přijmout Pána Ježíše Krista do našeho srdce a mít věčný život. Jedině po tomto odevzdání se nám bude poselství knihy Přísloví skutečně užitečné.

"Zde je souhrn všeho, co jsi slyšel: Měj bázeň před Bohem a plň jeho přikázání — vždyť to je pro člověka vším. Bůh bude soudit vše, co se děje, i to skryté, ať už to bylo dobré anebo zlé." (Kazatel 12;13,14)

přeložila *Nataša Laurincová*

Nabuď moudrosti, nabuď rozumnosti; nezapomínej, ani se uchyluj od řečí úst mých. Neopouštějž jí, a bude tě ostříhati; miluj ji, a zachová tě. Předně moudrosti, moudrosti nabývej, a za všecko jmění své zjednej rozumnost. Vyvyšuj ji, a zvýšíť tě; poctí tě, když ji přijmeš. Přidá hlavě tvé příjemnosti, korunou krásnou obdaří tě. Chopiž se učení, nepouštěj, ostříhej ho, nebo ono jest život tvůj.

Přísloví 4:5-9, 13 CSBKR

Velikonoční neděle

„Řekněte jeho učedníkům, zvláště Petrovi.“ (Marek 16,1-8)

Těžko se můžeme vžít do pocitů žen, které šly k hrobu Pána Ježíše. Jejich Mistr zemřel a veškeré jejich naděje ztroskotaly. Umíral v krutých bolestech jako zločinec a Hospodin nezasáhl. Také ony doufaly jako učedníci jdoucí do Emaus, že jako zaslíbený Mesiáš vykoupí Izrael. Nyní je všemu konec! Přišly, aby mu posloužily poslední službou, aby jeho tělo pomazaly vonnými mastmi a olejem. Co bude dál?

Jaké překvapení je však čekalo u hrobu! Těžký kámen byl odvalen a ony se setkaly s andělem, který jim zvěstoval Kristovo vzkříšení. Andělova slova: *„Byl vzkříšen, není zde!“* jsou vedle slov o narození Syna Božího na svět tím nejvýznamnějším poselstvím Nového zákona. Andělské zjevení, kterého se vyděsily, asi nebylo tak ohromující jako vlastní zpráva o vzkříšení jejich Pána. A anděl měl vzápětí pro ně úkol: sdělit učedníkům zprávu o vzkříšení, zvláště Petrovi. Poznámka „zvláště Petrovi“ je natolik překvapivá, že se nad ní chceme zamyslet v širší souvislosti.

O Markově evangeliu

Výzva o zvěstování vzkříšení právě Petrovi je zaznamenána pouze v Markově evangeliu. Toto evangelium napsal podle tradice Jan Marek, kterého známe ze Skutků jako průvodce Pavla a Barnabáše na jejich první misijní cestě. Byl synem vdovy Marie, v jejímž domě se pravidelně shromažďovali apoštolé, a synovcem Barnabáše. Nejranější svědectví hovoří o tom, že vzniklo na podkladě kázání apoštola Petra v Římě. Církevní historik staré církve Papias napsal kolem roku 115: „Jan Presbyter řekl také toto: ‚Marek byl tlumočníkem Petrovým a cokoli zaznamenal, napsal s velikou přesností, avšak ne v tom pořádku, jak to náš Pán učinil a řekl, neboť Pána ani neslyšel, ani s ním nechodil...‘“

Se vší pravděpodobností tedy můžeme říci, že právě Petr poukázal na výzvu svého Mistra a Marek to zaznamenal. Proč asi měl Pán Ježíš tak mimořádný zájem, aby se právě Petr dozvěděl o jeho vzkříšení?

Nikdo z učedníků nebyl u hrobu

Je zvláštní, že při ukřižování nečteme nic o učednících Páně. Čteme pouze o Janovi, kterému Pán Ježíš svěřoval do péče svoji matku. Je pravděpodobné, že se učedníci na Golgotě nacházeli, ale není o tom zmínka. Na druhé straně však čteme o ženách, které pod křížem byly, o kterých je u Matouše 27,55 a 56 řečeno: *„Zpovzdálí přihlíželo mnoho žen, které provázely Ježíše z Galileje, aby se o něj staraly; mezi nimi Marie z Magdaly, Marie, matka Jakubova i Josefova, a matka synů Zebedeových.“* A v souvislosti s uložením těla Pána Ježíše do hrobu čteme ještě o dvou mužích. Byli to Josef z Arimatie (tajný učedník) a Nikodém (J 19,38.39).

Pak přichází vzkříšení, a opět čteme o ženách. Byly účastny nejen ukládání těla do hrobu, ale v neděli časně zrána přišly s předsevzetím pomazat tělo Pána Ježíše. Kde však byli učedníci? Kde byl Petr? Nevzpomněl si na předpověď o utrpení? Došlo k němu! Nevzpomněl na to, že Pán hovořil o zmrtvýchvstání? Měl zde být první a čekat u jeho hrobu! O učednících však čteme, že truchlili a plakali a ze strachu před Židy byli shromáždění za zavřenými dveřmi.

Jak by Pán Ježíš nevzkázal zprávu o svém vzkříšení přednostně jim! Právě na nich mu nejvíce záleželo. Ti s ním tři roky chodili, jim se věnoval. s nimi měl další záměry, ti především potřebovali, aby se s nimi setkal. A proč se výslovně setkat s Petrem?

Petr byl prvním z apoštolů

V seznamech dvanácti apoštolů je Petr vždy na prvním místě. I tam, kde byli s Pánem Ježíšem pouze tři z učedníků (vedle něj Jakub a Jan): při vzkříšení dcerušky Jairovy, na hoře proměnění a v Getsemanské zahradě.

S Petrem měl Pán Ježíš docela jedinečné plány! Původně se jmenoval Šimon, ale hned při prvním setkání ho Pán Ježíš

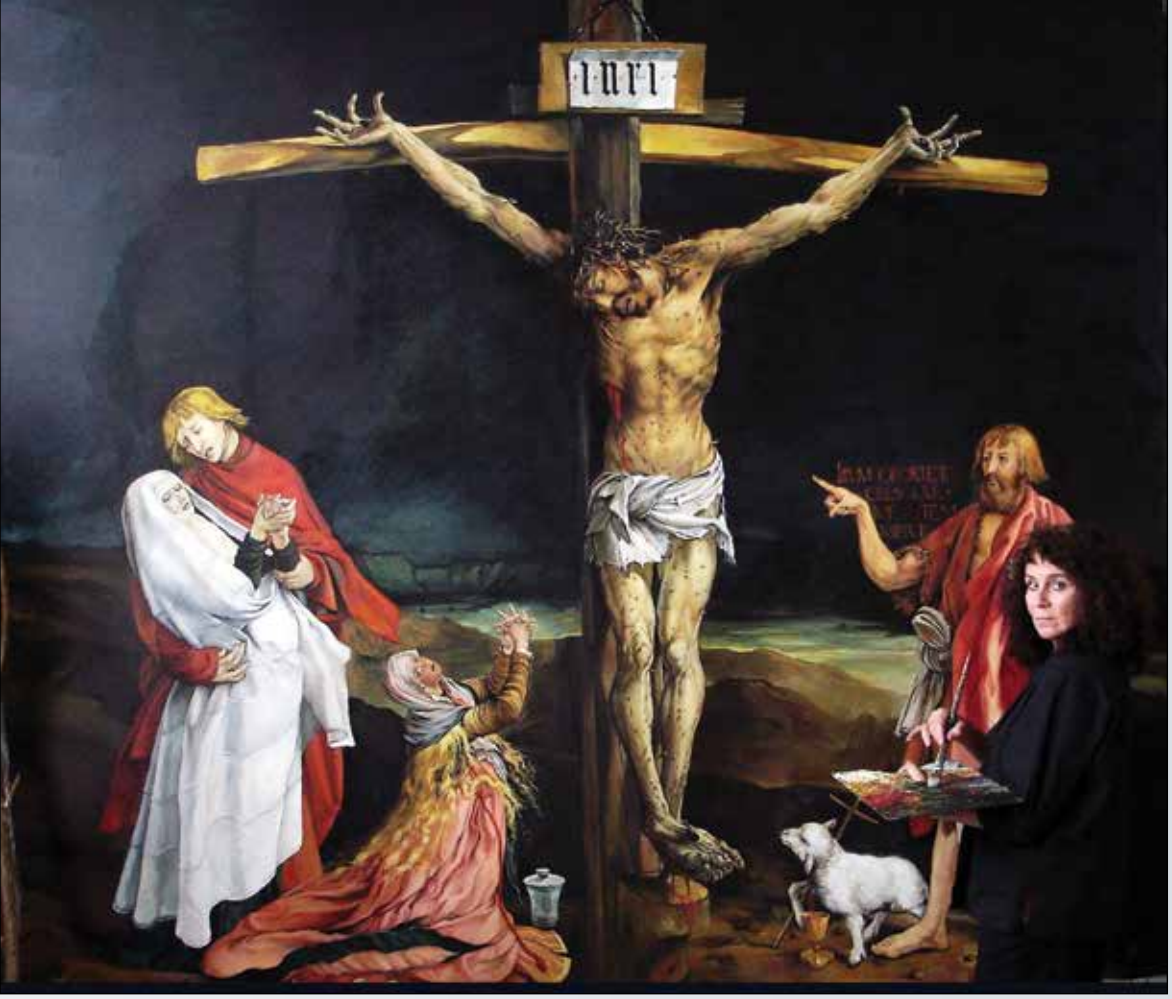

Maria Gabankova
Reproduction of Matthias Grünewald's Crucifixion

pojmenoval Kéfas, což se překládá Petr, skála (J 1,42).

Na Mistrovu otázku, za koho jej učedníci pokládají, řekl významná slova: *„Ty jsi Kristus, Syn Boha živého."* A Pán Ježíš dodal: *„Blahoslavený jsi, Šimone synu Jonášův, protože ti to nezjevilo tělo a krev, ale můj Otec, který je v nebesích."* (Mt 16,16 a 17)

Petr se stavěl Pánu Ježíši na odpor

Vzápětí po tomto Petrově vyznání začal Pán Ježíš učedníky seznamovat s tím, že bude zabit a třetího dne vstane z mrtvých. Petr si ho však vzal stranou a začal ho kárat následujícími slovy: *„Buď toho uchráněn, Pane, to se ti nemůže stát."* A Pán Ježíš na to reagoval slovy: *„Jdi mi z cesty satane! Jsi mi kamenem úrazu, protože tvé smýšlení není z Boha, ale z člověka."*

Nyní byl Pán Ježíš nejen po ukřižování, ale vstal z mrtvých! Kdo jiný než právě Petr se měl co nejdříve dozvědět o naplnění jeho slov.

Petr sliboval Pánu Ježíši věrnost

Pán Ježíš seznámil učedníky se skutečností, že všichni odpadnou a doplnil to citováním z proroka Zachariáše: *„Budu bít pastýře a ovce se rozprchnou."* Petr se neudržel a řekl: *„I kdyby všichni odpadli, já ne."* (Mk 14,29) A Pán Ježíš mu na to odpověděl: *„...dřív než kohout dvakrát zakokrhá, právě ty mne třikrát zapřeš."* Petr se pak v sebedůvěře znovu ozval a prohlásil: *„I kdybych měl s tebou umřít, nezapřu tě."*

Avšak na dvoře velekněze, když byl Pán Ježíš souzen, Petr svého Pána opravdu třikrát zapřel, tak jak to Pán Ježíš předpověděl. Vzápětí se ozval kohout, Petrův zrak se setkal s pohledem Mistra, a pak se Petr hořce rozplakal.

Jaké utrpení musel Petr prožívat, si nikdo nemůžeme představit! Kdo jiný na tom mohl být hůře než on! Již se s Pánem Ježíšem nemohl setkat, aby se vyznal a prosil o odpuštění. Nevíme, kde a jak prožil Mistrovo křižování. Nyní však se měl dozvědět, že se jeho Pán s ním chce setkat.

Nepřímé svědectví za vzkazem Petrovi

Pánu Ježíši šlo a jde o každého člověka jmenovitě. V podobenství o ztracené ovci, kdy pastýř opouští stádo a jde hledat jedinou ztracenou ovci, se to výslovně naznačuje. Kdo jiný z učedníků si měl zoufat pro osobní selhání než právě Petr! Na něm nyní nejvíce záleželo, aby mu bylo pomoženo.

A v tom je také jedinečnost poselství evangelia, že je za ním zpráva o neměnné Boží lásce navzdory našim pádům nebo dokonce odpadnutí! To je výrazné i v podobenství o marnotratném synu (milosrdném otci). Pánu Ježíši jde nesrovnatelně více o pozvednutí člověka činícího pokání, než o odsouzení padlého.

Petr potřeboval zvláštní péči

Je dobré si připomenout, že Pán Ježíš vedle svého proroctví o rozprchnutí učedníků a vzkříšení své učedníky seznámil s tím, že je předejde do Galileje (Mk 14,28). Tedy ještě před svým utrpením a zmrtvýchvstáním je Pán Ježíš výslovně připravoval na místo budoucího setkání. Po tragickém rozptýlení mělo po vzkříšení Páně dojít k jejich novému shromáždění.

V poslední kapitole Janova evangelia pak čteme o skupině učedníků u Tiberiadského jezera v Galileji. Petr tam vyzval ostatní ke společnému lovení ryb. Neubráníme se rozpakům, že ten, který byl povolán od lovení ryb k lovení lidí, se vracel znovu k rybolovu! Ostatní Petrovu výzvu přijali, ale té noci nic neulevil. A tu se objevil na břehu muž, na jehož výzvu hodili síť na pravou stranu lodě a vzápětí ji nemohli utáhnout pro množství ryb. Jak by v neznámém muži na břehu nepoznali Pána Ježíše! A pak se na břehu uskutečnil jeden z nejvýznamnějších

☞ Pokračování na straně 23

Prorok Malachiáš

Ana Lomen Franka

Príčiny duchovnej letargie

Mal.1:6-14

Hospodin odhalil Izraelitom príčinu ich duchovnej letargie. Ich vzťah k Bohu sa celkom zmenil a bol úplne nesprávny. Zo srdca im zmizla úcta a bázeň voči Bohu. Podľa zákona každý Izraelita mal milovať Hospodina celou svojou mysľou, dušou a silou a ctiť Ho prvotinou všetkého, čo mal. Izraeliti najprv začali pochybovať o Božej vernosti. Z pochybnosti sa potom zrodila nedôvera k Bohu, k Jeho sľubom a činom. Následkom toho prestali ctiť Boha a báť sa Ho. Je zaujímavé, že väčšina psychických porúch človeka sa javí ako dôsledok nesprávneho vzťahu medzi rodičom a dieťaťom. Ak dieťa nemá dobrý vzťah s rodičmi, jeho život bude poznačený vnútornými problémami. Izrael nemal dobrý vzťah s Bohom, svojím Otcom, a preto duchovne chradol a nič sa mu nedarilo. Človek má sklon tváriť sa dobre aj vtedy, keď je zle. Izraeliti sa tiež tvárili, akoby všetko bolo v najlepšom poriadku, a opovážili sa presviedčať o tom aj Boha. Hospodin im však odhalil jadro problému, hovoriac: *„Syn si ctí otca, sluha svojho pána. Ak som ja Otcom, kde je úcta voči mne? Ak som ja Pánom, kde je bázeň predo mnou?“* Teda stratili úctu a bázeň k Bohu. Neúctou k rodičom dieťa vyhlasuje: Pre mňa za mňa mohlo by vás aj nebyť–pre mňa neznamenáte vôbec nič. Taký bol postoj Izraela k Bohu. Prestali sa Ho báť, ctiť a poslúchať. Dieťa svojím neposlušným správaním vyjadruje: Nebojím sa ťa; nedám si rozkazovať; budem si robiť po svojom. Takému dieťaťu sa nebude dariť dobre. Ono sa síce domnieva, že ubližuje len rodičom, ale pritom aj seba smrteľne zraní. To sú zásady, ktorým sa nikto nemôže vyhnúť.

Keď zmizla úcta voči Bohu a prestali sa Ho báť, náboženský život Izraelitov sa stal úplne prázdny. Klenotnicu si zachránili, ale poklad z nej stratili. Náboženský systém a obrady stratili zmysel, význam i cieľ. Mali totiž slúžiť oslave Boha, no stali sa spôsobom popudzovania a rúhania Bohu. S opovrhovaním prinášali Bohu obeti. Prinášali poškvrnený chlieb a slepé, choré a krívajúce obetné hoviadka. Hospodin im hovorí: *„Zanes to svojmu miestodržiteľovi! Či sa mu zapáčiš? Či ti preukáže priazeň?“* Spôsob, akým prinášali obete, jasne hovorí, že opovrhovali Bohom.

Obete prinášali pod zámienkou „Bohu úplne stačia pozostatky“, ale podľa zákona Bohu malo patriť to najlepšie. (Lev.22 a Deut. 15,17) Zneuctili teda a znevážili Boha i Jeho zákon, chrám i obete. Preto jedenásty verš hovorí, že pohania uctievali Boha úprimnejšie ako židia. Bolo by bývalo pre nich lepšie zavrieť chrámové dvere a prestať s pobožnosťami. No ako s tým mohli prestať, keď tradícia a otcami zanechané obrady im boli zdrojom identity. Zabudli, že sú deti Božie a že identita dieťaťa nie je v tom, čo robí alebo čím je, ale v tom, čie je, komu patrí. Len čo srdcom odstúpili od Boha, obrady stratili svoj pravý význam. Pretože cestu späť k Bohu nehľadali a úmyselne nechceli obnoviť svoj vzťah s Ním, obrady sa pre nich stali modlami, čo v Božích očiach bolo veľkou ohavnosťou. Ešte dávnejšie povedal Boh cez proroka Izaiáša: *„Vaše novmesiace a sviatky z tej duše nenávidím; bremenom sa mi stali, ustal som znášať ich. Ak aj vystierate dlane, zastriem si oči pred vami. Ak sa aj mnoho modlíte, ja vôbec nepočúvam.“* (Iz.1:14–15) Pán Boh nikdy nemal a nemá záľubu

v zachovávaní formy pobožnosti, čiže pobožnosti navonok, ale v úprimnej pobožnosti, ktorá vychádza z čistého srdca. Pravá pobožnosť je možná, len keď je srdce čisté.

Z generácie na generáciu sa však prenáša chybný pohľad na pobožnosť a uctievanie Boha. Človek sa totiž domnieva, že svojou pobožnosťou a uctievaním Bohu niečo dáva. Je to veľký omyl. Človek Bohu nemôže dať absolútne nič, ani si jeho lásku a náklonnosť nemôže nijakým činom zarobiť. Pavel v liste Timoteovi píše, že *pobožnosť so spokojnosťou je človekovým najväčším osobným ziskom*. (1.Tim.6:6) Z milovania Boha a zachovávania Jeho prikázaní má človek zisk a Bohu tým nič nedáva. Človeku sa patrí poslúchať Boha–to je jeho povinnosť. Pre osobné šťastie a zdravie človeka mu Pán Boh zveril povinnosť uplatňovať životodarné pokyny. Cez Malachiáša hovoril Izraelovi a hovorí aj nám: *„…od východu slnka až po jeho západ je veľké moje meno medzi národmi…"* Boh nie je závislý od našej pobožnosti a úcty, ani bázne či oslavy, ani služby, ani od ničoho podobného. Všetko, čo prikázal človeku robiť, prikázal nie pre to, aby sa vyžíval vo svojej sebeckosti, ale pre osobné dobro jednotlivca a ľudstva. Ako sa my len vieme namáhať v snahe dať niečo Bohu, a tým si niečo u Neho zaslúžiť a nakloniť si Ho sebe. Keď však Pán Boh nekoná tak, ako my chceme, potom sme nespokojní, sklamaní a vyčítame Mu ako izraelský ľud: *„Hľa, aká námaha!"*

Vyčítame: „Hľa, ako sa namáham a nadarmo. Bože, ako môžeš byť taký ľahostajný k mojej námahe? Ako sa opovážiš byť so mnou nespokojný? Prečo pohŕdaš tým, čo Ti dávam? Keď ja svoju povinnosť plním, prečo Ty nevypočuješ moje modlitby a prosby?" No s čím by to Pán Boh mohol byť s nami spokojný? S tým, že Ho ctíme z úprimného a čistého srdca a v bázni pred Ním uplatňujeme všetky Jeho životodarné pokyny?

A čo by napríklad mohol vziať z našej ruky? Možno to, že milujeme blížneho ako seba samého? Alebo to, že pravidelne chodíme do kostola alebo do zhromaždenia, a pritom náš vzťah s Bohom je veľmi zlý? Alebo možno našu veľkú namáhu v práci pre Pána a cirkev, za ktorou sa skrývajú naše ambície, naše uplatnenie sa a osobný zisk? To je teda tá naša ochota, ktorou by Pán Boh nemal pohŕdať a bohato ju odmeniť?

A čo s nevyplnenými modlitbami a žiadosťami? Keď sa dajú bokom všetky naše vonkajšie tzv. duchovné ozdoby, dostaneme reálny obraz našej pobožnosti. Apoštol Jakub píše vo svojom liste, že: *„…túžobne žiadame—ale nemáme; vraždíme a horlíme—ale nemôžeme dosiahnuť; máme zrážky a boje medzi sebou—ale nič nemáme, lebo neprosíme; prosíme a nedostávame, lebo zle prosíme—aby sme to premárnili na svoje žiadosti"*. Izraelský ľud sa v čase proroka Malachiáša sťažoval na Boha, že sa nespráva tak, ako by sa mal, a nekoná tak, ako sa to od Neho očakáva. Oni sa tak veľmi namáhali slúžiť Mu, ale nijako Ho nemohli uspokojiť. Nijako Ho nemohli pohnúť k tomu, aby ich požehnával. Hospodin odpovedal na ich pripomienku slovami: *„…prinášate ulúpené, krívajúce a choré ako obetný dar a ja to mám so záľubou prijať z vašej ruky? Zlorečený klamár, ktorý má v stáde samca, sľúbi ho a predsa obetuje Pánovi, čo je chybné. Veď ja som veľký Kráľ—vraví Hospodin mocností—a hrozné je moje meno medzi národmi."*

The 16th Baptist Youth World Conference

The 16th Baptist Youth World Conference will be held in Singapore July 17–21 at the Singapore Suntec International Convention and Exhibition Centre. Approximately 6,000 youth from 100 nations are expected to attend.

Singapore is a Southeast Asian city-state. The country is highly urbanized, with high density and a population of 5.3 million people. It is listed as one of the wealthiest countries in the world.

Buddhism is the most widely practiced religion in Singapore. The next most practiced religion is Christianity, followed by Islam, Taoism and Hinduism. Baptists number about 10,000 in 36 churches.

The Suntec International Convention and Exhibition Centre in Singapore

Preparations are in high gear for the 16th Baptist Youth World Conference in Singapore. A major feature of the conference is a series of workshops for youth, youth leaders and young adults.

More than 20 workshops will be targeted toward the thousands of youth going to Singapore. Among these are Practical Advice for Growing in Faith, The Role of Christian Youth in the Fight against HIV/AIDS, and establishing ministries through the creative arts, sports and creation care. Others will examine how to live out one's faith in school, how to study the Bible, the dynamics of worship, social media, women in the sex trade, the environment, and peace and justice issues.

Some sessions will focus on youth telling their stories of life and ministry in difficult and sometimes dangerous circumstances.

Workshops for youth leaders include Integrating Youth into the Church, Engaging Youth Who Are Involved in Risky Behavior, Balancing Career and Youth Ministry, Encouraging and Leading Young People in Short-Term World Mission, and discussions exploring why youth are leaving the church.

Young adults will discuss Living a Life of Mission at Home, Connecting with Young Adults Outside the Church, Maximizing Ministry, and Discovering God's Purpose, among others.

Facilitators and presenters are drawn from around the world such as India, Singapore, Nepal, Lebanon, Sierra Leone, Argentina, Germany, New Zealand, Canada, the United States and other countries.

Registration for the Baptist Youth World Conference may be done online at *www.bwanet.org*.

Baptist Women

North American Baptist Women Meet

by Patsy Davis

Enjoying a reunion: BWA -WD president Raquel Contreras (left) and executive director Patsy Davis (centre) connected with three BWA-WD past-presidents: Audrey Morikawa (2000-05), Mercy Jeyarajarao (1995-2000), and Catherine Allen (1990-1995).

Flashpoints, from Glen Ellyn, Illinois, interpreted the Assembly theme using drama and creative movement.

Baptist women from across North America gathered in Nashville, Tennessee, from October 3 to 6, 2012, for the North American Baptist Women's Union (NABWU) assembly, which is held every five years. The theme of the assembly was "thread." Every element of the program weaved together the threads of connectivity that formed a tapestry of love, servanthood, and fellowship. There were four present and former BWA Women's Department presidents in attendance: Raquel Contreras, 2010-2015; Audrey Morikawa, 2000-2005; Mercy Jeyaraja Rao, 1995-2000; and Catherine Allen, 1990-1995, all of whom currently live in North America. Contreras, current BWA Women's Department president, brought the Bible studies each morning. Lauran Bethell, who works on behalf of and cares for women who have been exploited and abused, brought this issue to our minds, emphasizing the need for action and response. NABWU has developed a new network of Baptist women who lead specific ministries that address the needs of women and their families throughout Canada and the United States. The network has grown to 70 women working in 14 ministry areas. There were 18 workshops offered at the assembly, 14 led by women from the new network. This assembly was the first opportunity for many of these networkers to meet face to face. One of the workshops offered was The Joy! Of Global Networking. The BWA Women's Department team presented this workshop, helping women see how they are a part of the global network, and what they can do to make a difference through the Baptist Women's World Day of Prayer. Flashpoints is a multi-generational team that used dance, drama, and creative expression to celebrate God throughout the assembly. Saturday, the last day of the assembly, was a day of doing business and a day of celebration. New officers were elected during the decision meeting and installed during a celebration luncheon. Moreen Sharp, new NABWU president, said: "Networking is a key initiative that needs to continue and grow ever stronger. As a North American organization, we have a unique place in networking women who are working towards bringing God's heart and values to this world."

Faith Holwyn (in red) explains her Groups of Hope program to the hispanic delegation from Texas. Faith, who led a workshop and told her story at Assembly, designed the program for First Nations women in Canada's north.

Reverend Daniel G. Widlicka

April 4, 1920–March 7, 2013

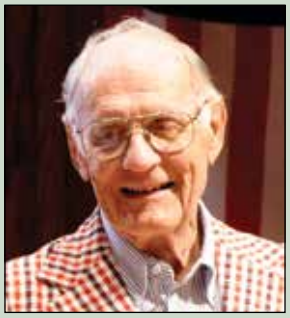

Reverend Daniel G. Widlicka was born Easter Sunday, April 4, 1920, in Cleveland, Ohio. He grew up at the Czechoslovak Baptist Church (now Scranton Road Bible Church) and at age 16 attended a Bible study at the City Mission and received Jesus Christ as his personal Savior. He graduated from West Tech High School in 1939, and in 1941 enrolled at Moody Bible Institute in Chicago in preparation for Christian ministry. In January 1943 he was drafted into the Army Air Corps, where he served three years in the European Theater of Operations. He was discharged in December 1945. He then attended Bob Jones University under the G.I. Bill of Rights, graduating in 1949. In his early ministry, he served in churches in Chattanooga, Tennessee, and Monaca, Pennsylvania. He ministered for two years in Germany, evangelizing German youth and Czechoslovak young men in displaced persons' camps. Upon returning to the States, his ministry was varied: Youth for Christ rallies, summer youth camps, City Mission jail ministry and evangelistic meetings. Over the years he was associated with the Czechoslovak Baptist Convention as president, vice president and song leader. In 1966 he married his wife, Jane, and accepted a call to be the associate pastor of Erieside Church in Willowick, Ohio. Five years later he became pastor of Scranton Road Baptist Church - his home church - where he ministered for twenty years. In 1991 he was named pastor emeritus. Rev Widlicka was the beloved husband of Jane M. (nee Belcher); dear father of James (Beckey) and David (Jolene); grandfather of Jim, Sarah, Hannah, Spencer, Kyle, Shelby, Tucker and Keaton; and brother of the late William, Frank, Rose Prohaska, Peg Bonness, Anne, Rudy and Joseph. He went home to be with the Lord Thursday, March 7, 2013. Memorials may be forwarded to Scranton Road Bible Church, 3095 Scranton Road, Cleveland, OH 44113 or The City Mission, 5310 Carnegie Avenue, Cleveland, Ohio 44103. Services were at Scranton Road Bible Church on Monday, March 11, at 10:00 a.m., and interment with military honors was at Brooklyn Heights Cemetery.

with Bouleliks

Convention 2012

William Lee Dvorak

August 1, 1935–February 9, 2013

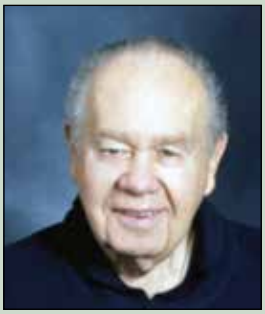

William Lee Dvorak, 77, died February 9, 2013, in Lansing, Michigan. He was born August 1, 1935, in Chicago, IL, son of William and Mildred (Hlad) Dvorak. He graduated from Taylor University, where he was active in athletics as a member of the baseball, basketball and tennis teams. He did his graduate work at Michigan State University. In 1958 he moved to Grand Ledge, where he began a 37-year career at Grand Ledge High School. In addition to classroom teaching in the Business Department, he coached basketball, tennis, and golf, and served as the city recreation director. He and his wife also participated in the Grand Ledge German Exchange program by accompanying the GLHS students to Germany for 25 years. He was the Michigan Education Financial Services area representative for 26 years. He was a member of South Church, Lansing, MI. His life was an example of generosity and devotion to God, his family, his church and others. Bill is survived by his loving family members, wife, Caron, his sons and their families: David and Gina, and their children, Andrew and Kate; Douglas and Paula, and their children Adam, Jane and Will. He is also survived by one sister, Geraldine Grandholm, two brothers, Robert and Dan Dvorak, and many nieces and nephews.

A service of Witness to the Resurrection was held at South Church, 5250 Cornerstone Dr., Lansing, MI 48917, on Friday, February 15, 2013 at 11:00 a.m. For those desiring, contributions may be made to the South Church or Czechoslovak Baptist Convention in memory of William Dvorak.

Robert M. Karhan

June 2, 1918–February 2, 2013

Robert M. Karhan of Brooklyn, Ohio, passed away on Saturday, February 2, 2013, at age 94. Beloved husband of the late Martha (nee Manas), devoted father of Robert L. Karhan (Kathy), loving grandfather of Kimberly Jackson (Leigh), Steven R. Karhan and Karen Hansen (Ryan), great-grandfather of Lucas Jackson and Emmitt Hansen, dearest son of the late Michael and Mamie Karhan (nee Gerhardt), dear brother of the following deceased: Edward, Michael, Victor and George (wife Lois, living). Robert worked at Warner and Swasey for 38 years. He was a dedicated member of Scranton Road Bible Church. Memorial service was held at the Bush Funeral Home on Friday, February 8, 2013, at 1:00 p.m.

Velikonoční neděle... Pokračování ze strany 17

rozhovorů Pána Ježíše s Petrem. Pán Ježíš tam totiž položil třikrát stejnou otázku: zda ho Petr miluje. I když to bylo pro Petra jistě zarážející, odpověděl vždy kladně a dostal tak trojí pověření k pastýřskému posláním v církvi.

Je zřejmé, že Petr po setkání se vzkříšeným Pánem potřeboval ještě následnou péči. Po odpuštění svých vin potřeboval nové povolání do Božího díla! Vždyť právě on měl kázat o Letnicích, kdy se k církvi připojilo na tři tisíce lidí. Právě on byl povolán k tomu, aby zvěstoval Boží milost v Pánu Ježíši Kristu pohanu Kornéliovi, a tím církev překročila hranice izraelského národa.

V této souvislosti ještě dodejme, že v 15. kapitole 1. Korintským čteme v 6. verši, že se Pán Ježíš ukázal pěti stům bratří najednou. Se vší pravděpodobností k této události došlo právě v Galileji.

Zájem Pána Ježíše o Petra je velkolepým svědectvím jeho zájmu o každého z nás. Vždyť každého z nás miluje a s každým z nás má svůj plán. I kvůli nám je ochoten vyjít jako milující pastýř a nejen nás omilostnit, ale i povolat do určité služby.

Kazatel *Miloš Šolc ml.*
Z knihy *37 kázání aneb ohlédnutí za 37 lety služby na Božím díle*